

LA CAMPANA DE GRACIA

¡Viva la República Democrática Federal!

Espanya es ja republicana federal. Tronin los canons, véntinse las campanas, espressi 'l poble la sèva alegríá, corrent los carrers en manifestació entussiasta, y ompli l' espay lo crit atronador de «¡viva!»

Democràcia... República... Federació!.. ¿No es per aquestas tres ideas que hem lluytat tants anys? ¿No es per ella que hem suferit tota mena de martiris?... Sí: quan nos perseguian, quan omplian ab nosaltres los pontons, quan nos fusellavan, quan en batalla desigual queyan nostres germans, víctimas del séu zel revolucionari, aquelles llàgrimas derramadas, aquells gemechs, aquelles penas, aquells disgustos, aquella sanch preciosa formavan lo tribut que duyam á l' ara santa de la Democracia, de la República, de la Federació....

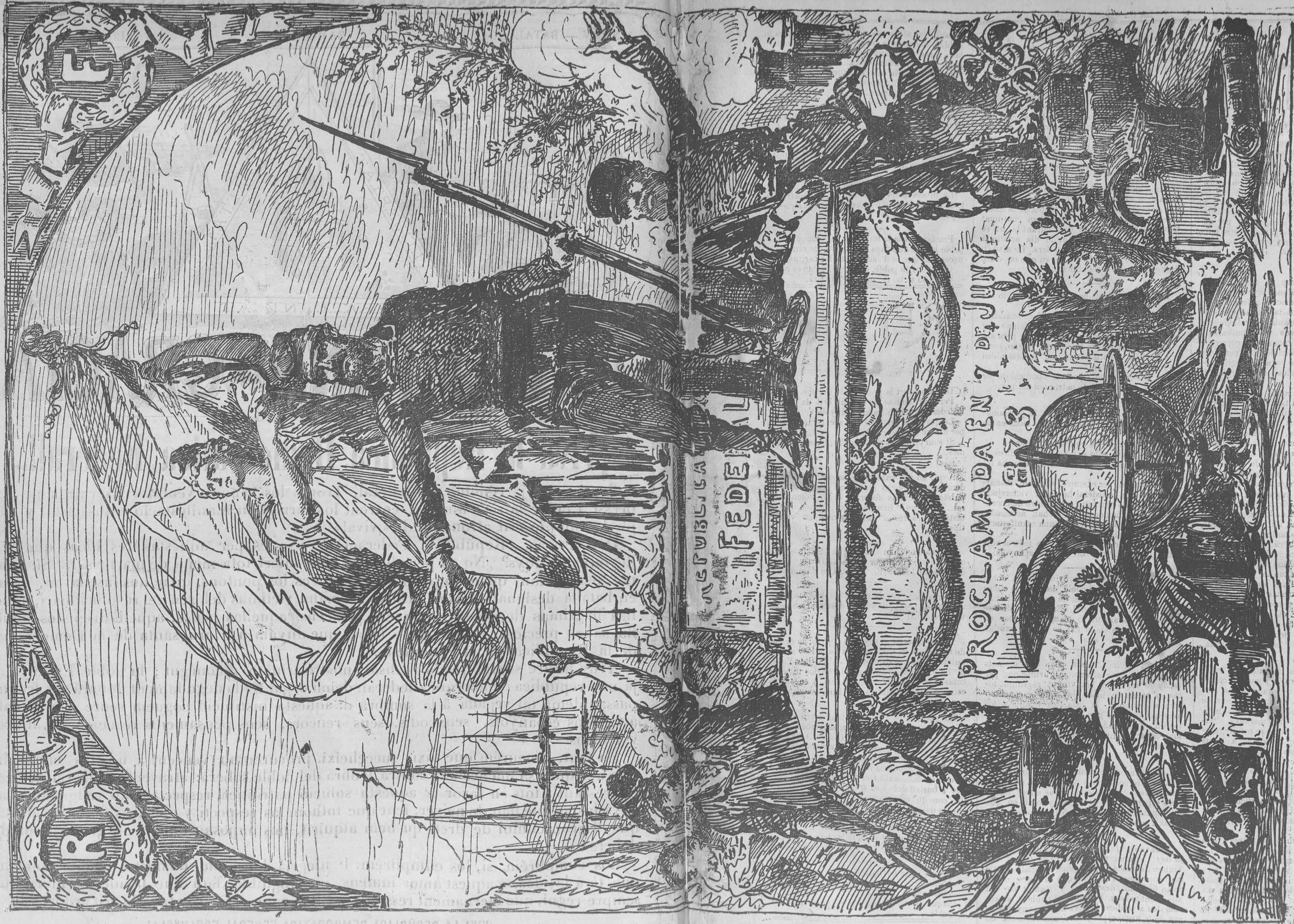
Avuy nostre somni queda realisat, nostre triunfo reconegut; la noble Espanya es ja una república democrática federal: demá organizada degudament donará sos fruyts; passat demá tal vegada á la sombra d' aquesta institució poguem veure agermanats á tots los espanyols, sens odis, sens rencors, sens pensaments reaccionaris, lliures y felissos.

En tant. procurém que aixís succeheixi, procuremho vencent á nostres enemichs que aixequin sa má armada contra l' obra del poble soberá: atrayentnos als refractaris, interessant á tots en favor d' aquesta solució patriótica, respectant ab religiositat las lleys justas que han de neixer: fent que tothom las respecti y obeixi, y féntnos cárrech que 'l gran cúmulo de drets qu hem atquirit, nos imposan també, un gran cúmulo de debers.

Los cumplirém, si, los cumplirém: l' alegríá del poble demostra l' amor inmens que té á la idea, y aquest amor inmens, inestinguible, farà que la idea no mori, que sempre regni, que eternament ressoni sota l' hermós cel d' Espanya lo crit ardorós de

¡VIVA LA REPÚBLICA DEMOCRATICA FEDERAL ESPANYOLA!...

Agrupemos davall d' eixa bandera oblidant tota classe de rencors, y junts eridem

¡VIVA LA REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL!

VIVA LA REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL

BATALLARAS

La redacció de la CAMPANA DE GRACIA no troba paraules per traduir la alegria que ompla lo seu cor, al veure convertida en un fet práctic la aspiració de tota sa vida, LA REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL. Lo sentiment que se ha despertat dins de cada un dels seus redactors, es d' aquells que se sentan y no s' esplican. Creyém que á tots aquells de nostros suscritors que sian verdaders republicans, no 'ls tenim que dir res segurs de que nos comprenen. Als que no 'ns entengan es per demés que 'ls diguém ni una paraula mes, puig estém segurs que per molt que anyadíssim tampoch nos compendrian.

***

Ab la velocitat del llamp vá corre lo disapte á la nit, que las Constituyents habian declarat la República democrática federal.

Inmediatament las fatxadas de las casas de la ciutat, Diputació, Capitanía general, Govern civil y Centros republicans van iluminarse y las músicas militars van comensar á correr tocant patrióticas é himnes nacionals; pero mes que en las iluminarias se veyá la alegría retratada en la cara de tots los que de republicans blasonan.

Al següent dia de bon matí, las campanas y 'l canó, ab aquella véu tant dolça quan crida aleluya, com terrible quant demana mort, van despertar á Barcelona republicana democrática federal; y 'l poble, lo verdader poble vá llensarse als carrers, com si las casas fossin petites per contenir la alegría que la nova de la vigilia havia portat ab lo buf de la electricitat. Los edificis oficials van adornarse durant la nit, los Centros republicans també 's presentaren á qual mes engalanat, especialment lo Círcol republicá democrátich federal del carrer Nou, entre quals adornos se ostentaren tres retratos pintats al oli, de 'n Figueras, Pi y Castelar, obra segons noticias de una noya filla de un conegut republicá. Las armas de las provincias catalanas campejan al centro de brillants estrelas, emblema ab que en los Estats-Units, se distingeixen los Estats, y en lo centro s' ostenta lo brillant escut de España descansant totas aquestas estrelas sobre un fondo vermell, groch y morat, símbol de la nova bandera nacional. En lo punt mes alt de la decoració descolla la República. Nos havém parat en discriure esta decoració, porque á nostre entendre sintetisa l' esperit de la festa.

***

A las quatre de la tarde las autoritats militar, donant la dreta al alcalde popular, ciutadá Buxó, revistaren en parada á las forsas del exércit federal, compost de gent de totas armas, aixís de artillería, com infanteria y caballería. La forsa militar marxava alternant ab la forsa cívica, si aixís se pot dir, presentant un entusiasta cop de vista. A molts los feya mal efecte veure á la milicia, cada un ab son vestit particular. A nosaltres pèl contrari nos lo va produhir molt bò. Enemichs del militarisme, opiném que lo paísá may déu deixar de ser tal, ni sisquera quan presta servey militar. Es una opinió particular que fém constar per respondre á aquells que s' enreyan de veure barrejadas blusas y levitas, gechs y camisolas.

Lo desfile tingué lloch en la plassa de la Ciutat que presentaba un aspecte grandíós. La generació era inmensa; tanta com ni cabia, los crits de vivas resonaban seguidament y més encare, quan lo general ciutadá Patiño, arcaldes, diputació y gobernador civil dirigian sas eloquents veus esplicant uns lo que aquella festa significaba y traduhint tots la satisfacció que sos cors sentian. No podem donar sisquera un extracte de lo que allí van dir; pero debem consignar que 'l discurs del ciutadá

governador fou notable, no sols per la seva forma, si que també pel seu fondo, manifestantse en tot éll aquella honrades y clar judici que tots li reconeixem.

Durant la nit; las músicas militars y del Ajuntament, davant dels quartels de la milicia que estaban adornats é iluminats tocaban escullidas pessas que eran aplaudidas pera una numerosa concurrencia. Los círculs estaban profusament il·luminats y plens de gent. Las autoritats visitaren tots los centros y en tots ells reberen francas manifestacions del aprecio y estimació que 'ls porta lo poble de Barcelona.

***

Aixís ha festejat l' adveniment de la República democrática federal lo poble de Barcelona, manera digna, formal y propia de la grandiositat de la idea. Las festas han continuat tres dias pero el poble que durant la nit se manifestaba tant expansiu, de dia acudia á guanyar lo seu jornal als tallers. De aixó 'n dich saber lo que 's fá. ¡Y deyan que no eram dignes de tenir la república!...

Las Constituyents han confirmat en lo seu puesto al mateix ministeri.

Quant tant se tractava de fraccionament, quant tant se deya de cambiar á fulano per sutano; quant tothom se creya apte pera ser ministre, y treballava tothom per serho, consola veure l' unanimitat ab que la Assamblea ha respectat al actual.

Ara falta so's que 'l posi en condició de ser enérgich, pera salvar lo patrimoni del poble.

En molts pobles s'ha celebrat la proclamació de la República federal de un modo entusiasista.

Per tot arreu reyna aquest sentiment.

En uns ja avans hi existia; mes en altres la proclamació feta per la Assamblea l' hi ha fet neixe.

En Tarrassa, per exemple, vila tant monárquica fins are, la federal ha sigut victorejada per tothom. Lo municipi y 'l centro democrátich (avants monárquich) l' han aclamada, concurrent espontáneament á una manifestació feta pèls federals vells.

La proclamació de la República federal significa, donchs, l' unió de tots los espanyols!

Los comités local y provincial han donat també una alocució al poble, donantli la enhorabona per lo adveniment de dret de la República democrática federal. En una y altre se manifesta clarament lo desitj de acabar ab aqueixa colla de assessins que matan, assolan y destruheixen lo país.

Los periódichs radicals están mes cremats que un cabo de realistas. Figúrinse que per espay de tres mesos han vingut esgrimiat totas las armas de mala lley que 's coneixen com la calumnia, la befa, los insults y tot quan pot inventar una ánima petita, y de cop troban que s' han tallat. Ben fort No ho debian saber que hi ha armas que tallan per dos cantons.

Los carlins van clamar contra 'ls drets individuals y si no fossin aquests drets deis que han abusat villanament, veyas ahont foran. Pero esperéus; que no es lluny lo dia en que la República democrática federal los posi las peras á cuarto.

Endavant, vingan infamias! Vinga escarnir la lley! Vingan desgracias! Los tigres sols viuhén de sanch! Los carlins, animal salvatge cent cops mes sanguinari que 'l tigre, continuan fusellant, destruhint y matant por tot allí ahont passan. Veyám si 'l poble s' alsarà com deu á vindicar la seva honra avuy que es rey de la nació espanyola. Quant apareix en un terme una manada de llops, tots los propietaris s' alsan á defensar la seva propietat,

ab aquellas alimanyas, veyam si s' alsará lo poble á defensar la propietat que ha conquistat á forsa de innumerables sacrificis, la república democrática federal. Si aixís no ho fés vindria á doná la rahó á aquells que diuhén que no estém en disposició de tenir tan hermosa forma de govern.

La insurrecció que 's digué ocorreguda en Igualada no fou de molt lo que de un principi 's suposava.

Soldats ofesos per los cástichs, alguns d' ells brutals dels seus gefes, als quals contestavan ab crits de «¡viva la federal!» crits que per part dels gefes se contestaren aquell dia á cops de revolver. Veus'ho aquí tot.

La proclamació de la federal, demostrará á tothom que ja deuhén haverse acabat aquestas repugnants escenas.

Proclamada la federal, havent conquistat lo poble lo que desitjava ¿quí no 's convens de la necessitat que té d' acabar ab los carlins? ..

Un esfors de poble, que are 'l poble es rey!.. Si ell no s' ho fá, ningú l' hi farà,

REPICHHS

Demá no surt la professó de Còrpus.

Pero surt de tots los cors un crit de «¡Viva la federació republicana espanyola!»

Lo que es la professó per are no mes corra per dintre dels reaccionaris.

Si som prudents y enérgichs, no surtirá may mes.

A qui no vol caldo tres tassas. No volian democracia, donchs república. No volian república... donchs federal. Si no volen federal... pero no l' han de voler! Deixeu que la tastin y després d' un any no s' en veurán tips.

Los carlins han fusellat á 21 infelissos carrabiners; per major gloria de Déu y honra de la Santa causa. ¡Endavant! Ora pronobis.

Lo malahit Cura de Santa Cruz ha fusellat á un ingenié perqueno volgué destruhir un pont! Ora pronobis!

D. Carlos seté: lo rey dels tigres; lo cobart de Oroquieta ha declarat fora de la lley als diputats de las constituyents. Ja! ja! ja! ¡Y que m' ha fet riure! Vaja que D. Carlos té unas cosas! Per tufo valdria un imperi, y se 'ns fá estrany que l' Arderius no 'l haja contractat.

Los madrilenyos monarquichs están que no poden més. Lo dia menos pensat rebentan de una feridura de plé á ple. (Ament.) ¡Veyéu quina se 'n han pensat! Per burlarse de Catalunya han trobat que la república catalana te que dirse *Republica federal algodонера*, de modo que no solsament son dropos de mena, sino que 's burlan dels que treballan. Se compren bé, com qu' ells tenian *monarquía á la bartrola* que 'ls deixaba viurer ab la esquena dreta, al pensar que ab la república si volen viure tindrán que rodar la cinia, están furiosos y bufan d' angunia, com aquells burros de Urgell que tant sols de veure la carga ja suan.

—Pare. ¿Qué no ballará l' ou aquest any.

—No.

—Perque?

Perque ja no hi ha qui 'l puga amagar al poble.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14